

Daňové kontroly často končí vydáním dodatečného platebního výměru, ve kterém finanční úřad

na základě zjištěných chyb a nedostatků zvýší poplatníkovi původně odvedenou daň. Uplatňování daňových zákonů v praxi je však velice složité a nejednoznačné. Zákon o správě daní a poplatků proto v případě, kdy dotčený poplatník s postupem finančního úřadu nesouhlasí, umožňuje použití tzv. opravných prostředků, kterými se můžeme proti dodatečnému zvyšování našich

daňových povinností bránit. Nejčastěji používaným opravným prostředkem je odvolání. K jeho nezbytným náležitostem patří konkrétní označení chyb a nesprávných hodnocení správce daně včetně požadavku na zrušení dodatečného platebního výměru na vyšší daň.

Podle zmíněného zákona ale odvolání odkladný účinek na zaplacení daně nemá. Poplatník tak musí i v případě jeho uplatnění vyšší doměřenou daň zaplatit a čekat, zda-li příslušný odvolací orgán

odvolání vyhoví nebo jej zamítne. Z povahy problému je zřejmé, že se jedná o presumpci viny daňového poplatníka spojenou navíc

s velice nepříznivými finančními důsledky.

Čerstvě přijatá novela zákona o správě daní a poplatků s účinností od 1. ledna 2010 stanoví, že pokud správce daně vydá dodatečný platební výměr po provedené daňové kontrole, má odvolání proti němu odkladný účinek.

S hořkostí dodávám, že jsme na toto „vyvážení“ zákona čekali téměř dvacet let.

Ing. Vladimír Opatrný

Daňový poradce